

Fr. L.

Mati detetu

V toplem naročju
dom svoj imaš,
tu se od same
sreče smehljaš.

Kadar ti lička
gredo na smeh,
angelčke vidim
v tvojih očeh.

Moje mladosti
nežni ti cvet —
v tebi otelešen
ves je moj svet.

Detece moje,
cvet nerazvit,
seva naj vedno
sreče ti spit!

Ana Galetova

Nežica modruje

Nežica nasek v okno tišči
in modruje:

Nikomur na svetu ni huje
kot meni, ubožici.

Mamica me ne pogleda
in očka se strašno jezi,
ker sem kričala.

O, saj ne bom vedno
majhna ostala!

Zrasla bom,
službo si bom poiskala,
po cestah ljudem bom
časopis ponujala
in bom kričala, kričala, kričala:

»Kupite, kupite, kupitel!«

To bo lepo!

Ljudje pa, ki bodo
mimo hodili,

bodo prav radi
od mene kupili.

Ko mamica pride
med tiste ljudi,
v skrbah jih povpraša:

»Kdo pa kriči?«

Ko me zagleda,
ne precej spozna.

Ljudje pa porečejo:

»Ljuba gospa,
Vaša pa zna!«

